

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Comedite amici & bibite, & inebriamini charissimi,

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

RUPERTI IN CANT. CANT. CA. II.
uerum etiam exultat caro, & idcirco dixi bibi uinum
meum cum lacte meo. Hoc uinum meum
obliuionem mihi fecit laborum præteriorum,
iuxta illud: Da siceram mœrentibus, o Lamuel,
& uinum his qui amaro sunt animo. Bibant &
obliuiscatur egestatis suæ, & doloris non recor-
dentur amplius. Bibi & bibendum dedi his, qui
amaro mecum fuerūt animo, uinum cum lacte
meo. Biberunt & oblii sunt egestatis atq; dol-
oris: egestatis, qua prius egentes fuerant, utpote
homines sine literis & idiotæ: doloris, quo pro-
pter passionem meam doluerant, sicut prædi-
xeram eis iam hora passionis imminente. Sed ga-
hæc locutus sum uobis, tristitia impleuit cor ue-
strum. Item: Et uos igitur nunc quidem tristitia
habetis: Iterum autem uidebo uos, & gaudebit
cor uestrum, & gaudium uestrum nemo tollet
a uobis. Hoc sacramentum nescientes qui uide-
bant & audiebant eos, scilicet quod bibissem e-
go & gustandum præbuuisse illis uinum meū
cum lacte meo. dicebant, nescientes quid loque-
rentur, ipsi quia musto pleni sunt isti. ¶ Deniq;
spiritum sanctum dederam illis spiritum para-
cletum, qui unus idemq; est, & uinum meū, &
lac meum, uinum meum, quia gaudium de præ-
teritis malis: lac meum, quia cōsolatio de præ-
meum, quia dilectio proximi. Et dicebam eis.
¶ Comedite amici & bibite, & inebriami
ni charissimi,

¶ Quid comedetis, & quid bibetis? Nimirum reli-
quias, quas ego sumens dedi uobis, reliquias fa-

Prove. 31.

Act. 4.

Ioan. 19

Actu. 2

ui mei & mellis mei, reliquias uini mei, & lactis
mei, nō sine reliquijs myrrhae meæ, uel piscis as-
si mei. ¶ Non quomodo serpens mulierem Euā,
& mulier uitum suum inuitauit ad comedendū.
Ego inuito uos ad comedendum & bibendum,
imo contra illud quod illi comedenterunt, ego ne-
cessariæ comeditionis atq; bibitionis appono uo-
bis antidotum. Serpens nondabat illis de suo, s; suadebat rapere de alieno : ego do uobis de pro-
prio, de fauo & melle meo, de uino meo & lacte
meo, imo & de corpore meo de sanguinie meo si
mul & de spiritu meo: Spiritus hic ueritatem lo-
quitur uobis contra mendacium quod serpens lo-
quebatur illis: Quid enim locutus est illis : Scit
enim deus, quia quocunq; die comederitis de li-
gno illo, aperientur oculi uestri, & eritis sicut dij
& idcirco prohibuit ne comederetis. Hoc dices,
ille spiritus blasphemæ, magnam deum asseru-
it contra hominem habere inuidiam. Iste autem
spiritus ueritatis, quod dicit uobis: Scit eñ DEI
filius, quia si manferitis in illo, & ipse in uobis,
eritis sicut filii dei, eritis dij, eritis omnes filii ex-
celsi, quia aperientur oculi uestri, aperientur uo-
bis sensus, ut scripturas intelligatis, & idcirco di-
xit uobis: Accipite & comedite, hoc est corpus
meum. Accipite & bibite, hic est sanguis meus
Hoc dices iste spiritus gratiæ magnâ circa nos
insinuat dei benevolentiam. Comedite igitur a-
mici & bibite, & ineibriamini charissimi. Hoc
unū de similibus loquor uobis, de similibus ser-
pentis. Non enim sine causa dixi, Et sicut MO-
SES exaltauit serpentem in deserto, ita exaltari
optet filiū hoīs, ut oīs q; credit in ipso, nō geat;

Gene. 3.
Ioan. 17
Psalm. 81.

Luc. 14.
Matt. 26.

Ioan. 3

RVP. IN CANT. CAN. CA. V.

sed habeat uitam æternam. Non, inquit, sine eau-
fa dixi, quia uidelicet ecce loquor uobis unum
de similibus serpentis. ¶ Quod est illud unum de
similibus? Comedite, inquit ille, & eritis sicut di-
ximus. Comedite & bibite (ego dico) & eritis uos gra-
tia, quod sum ego natura. scilicet filii dei. Neque illi uideli-
cet primi homines in fructu ligni ueriti uidebant
hoc quod audiebant, scilicet, diuinitatis effectum,
neque uos uidetis in pane & uino corporibus o-
culis, sic esse ut dico, corpus & sanguinem meum.
Illi uidebant solummodo arboris pomum, uos ui-
detis solummodo panem & uinum. Plus ille ser-
pens, quod uideretur, credi sibi metuit uoluit, & credi-
tum est illi, plus & ego mihi ut credatis exigo,
quod uidere possitis corporeis oculis, & credendum
est mihi, ut quo ordine mors introiuit, eodem fo-
ras mittatur, & uita sublata male credulus, be-
ne credentibus recuperetur. ¶ Quo enim ordine
uita sublata est & mors introiuit? Eo uidelicet,
ut morte animæ præcedente, mors carnis subse-
queretur. Nam quo die comedenterunt primi homi-
nes ueritum, eodem morte animæ, morte pecca-
ti mortui sunt: & deinde morte carnis, suo quo-
die uel tempore in puluerem reuersi sunt. Ibi
uos quoque amici & secundum animam mortui &
secundum carnem mortales facti estis. In Adagio
omnes moriuntur, & hoc scienter unusquisque ue-
strum confitetur. Nunc autem quid spiritus dicit? Ele-
uare, eleuare, consurge Hierusalem quod bibisti de
manu domini calicem irae eius. & usque ad fundum cali-
cem soporis bibisti, & potasti usque ad fæces. Duo
sunt quæ occurruunt tibi: Vastitas & contritio,
& famas & gladius. Filii tui, proiecti sunt dor-

I. Cor. 15.

Esa, 51

COMMENTAR. LIB. IIII. 58.

mierunt in capite omnium platearum sicut bestia illaqueata: pleni indignatione domini, increpatione dei tui. Quam dicit indignationem domini, ipsa est mors animæ, & quam dicit increpationem dei tui ipsa est mors corporis, & ipsa est calix quem bibisti (inquit) de manu domini, subauditur increpatiis atque dicentis: In sudore uultus tui uesceris pane tuo, donec reuertaris in terram, de qua sumptus es, quia puluis es, & in puluorem reuertaris. Nam calicem mortis animæ bibisti, non de manu domini dei tui, sed de manu serpentis antiqui inimici tui. Mortis corporeæ calicem idcirco bibisti de manu domini, quia sublata uita animæ, uita corporis si perpetua fuisset, nimis esset inutilis. Hæc duo occurserunt tibi, inquit: Ac deinde subiungit. Idcirco audi hæc paupercula, & ebria non a uino. Ecce tuli de manu tua calicem soporis, fundum calicis indignationis meæ. Non adiicies, ut bibas illum ultra.

Hoc agitur nunc o charissimi, dum dico uobis: Comedite amici & bibite, & inebriamini. Amici (inquam) & Charissimi. Iam enim non dico uos seruos, sed amicos meos: quia omnia quæ suntes audiui a patre meo, nota feci uobis. Idcirco non dico chari, sed dico charissimi, quia Charitas erga uos maxima mihi est, quia maior esse non potest. Maiorem enim hac dilectionem nemohabet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Hoc ego facio. Nam ecce dum morior, dum ad mortem tredor, iamque uenditus in morte agonizor, CORPVS quoque meum comedendum, & sanguinem meum bibendum uobis appono, ut sicut Iam dixi, quæ

Gene. 5.

Esa. 51.

Ioan. 15

RVP. IN CANT. CAN. CA. V.
ordine mors introiuit, eodem foras mittatur de
animabus & corporibus uestris. Primo quippe
foras mittitur mors animæ, dum comeditis &
bibitis sacramentum mortis uel passionis meæ
quia sicut quodam loco dixi, qui manducat me
ipse uiuet propter me. Post hoc foras mittetur
mors corporis, scilicet quando omnes resurgetis
quod & uos me primo resurgentे fideliter credi
tis, sicut itidem ego dixi de illo, qui manducans
me, uiuit propter me, & ego resuscitabo eum in
nouissimo die. Dicit aliquis: Sancti itaq; patres
uestri, quomodo uiuent qui non comedunt ne
q; biberunt hoc uitæ sacramentum, nisi tantum
in figura & in generatione una, quando Manna
in deserto comedunt, & aquam de consequen
te eos petra, biberunt. Ad hæc inquam: Sicut
uiuentibus uobis pro modo uestro, ita & desun
Etis illis pro modo ipsoq; sapientia dei prouidit,
eandemq; mensam parauit. Siquidem dissipati
sunt illi, quoniam animæ quidem apud inferos
sunt in requie spei, corpora uero requiescant in
sepulchris, dissipabor & ego panis uiuus qui de
coelo descendit: & anima quidem ad animas illo
rum, corpus uero descedit ad corpora ipsorum,
scilicet, in eius terræ uentrem, quo illa recepta
sunt. Mox animæ illorum reuiuiscunt uita ple
na atq; perfecta, cuius in spe aliquatenus uixe
runt: in nouissima autem uobis cum resurget re
surrectione corporum. Atq; ita fieri, quod dicit
aliquis uestrum, quodq; firmiter tenet fides oī
um uestrum, quia sicut in Adam omnes mori
untur, ita & in Christo omnes uiuiscabuntur.
¶ Hoc tantæ salutis sacramentum ab initio non

Ioan. 6.

Ibidem:

Questio.

Exod. 16.

1. Cori. 10

Respoſio.

1. Cor. 15:

V.
cur de
uispe
itis &
s mea
rat me
tetur
rgentis
credi
ucans
umin
patres
unene
ntum
lanna
equen
Sicut
desun
uidit,
spaci
eroa
nt in
ui de
as illo
rum,
cepta
aple
nxe
et re
dicit
es o
horis
ntur,
o non

OCMMENTARIORVM LIB. IIII. 69
feci uobis, hunc cibū potumq; uitæ æternæ ha-
ctenus non porrexi uobis, cum ambularetis me
cum ad prædicandum euangelium regni dei. N&
enim tempus erat, neq; odor poscebat, ut uobis
cibus aut potus daretur nouæ salutis priusquam
mundaremini, priusquam deleretur macula ue-
stra, macula reatus antiqui, quam contraxerunt
comedendo uetitum, uobisq; omnibus nascitu-
ris intulerunt iam dicti homines primi parètes
uestri. Mundari autem aliter neq; uos potuistis,
neq; potuerunt ueteres amici nostri, sancti anti-
qui ab origine mundi, nisi per effusionem sanguis
mei, per lauacrum regenerationis. f. sanguini-
s & aquæ de latere meo decurrentis. Non igi-
tur ante uobis facere aut dicere debui, accipite et
comedite amici, accipite & bibite charissimi: nō
inquit ante, sed in ipso articulo passionis meæ,
uel mortis, qua emundati estis, unde & dico uo-
bis, quia & uos mundi estis propter sermonem
quem locutus sum uobis. Nam quia credidistis,
& quia permaneistis mecum in tentationibus me-
is, sic circa ex quo ego coepi agonizari, uos coepi
stis emundari: ac proinde, sicut iam mundis, si-
cut emundatis a peccato originali, quod primus
homo per cibum contraxit, hunc cibum & hunc
potum feci uobis, apponendum cæteris amicis,
& filiis nostris post uos nascituris, hoc ordine,
ut & ipsi prius lauentur aqua baptismatis, quæ
post sanctificationem uerbi cum signaculo cru-
cis siue exorcismo passionis meæ uel mortis, nō
erit alia, sed eadem, quam cum sanguine meo de
latere meo iam mortuus profundam, percussus
lancea militis, & tunc demum particeps fiat ci-

I S

Ioan. 19

Luc. 22

RVP. IN CANT. CAN. CA. V.

Huius ac potus eo modo quo tradidi uobis. In ebriamini igitur charissimi, inebriamini inqua, ita ut egestatis uestræ obliuiscamini, & doloris amplius non recordemini. Nam corpus quidem mortuum. i. certissime moritur, est propter peccatum: spiritus uero uiuit propter iustificationem. Et ipsam mortem & omes modos siue species mortis atq; poenarum, quicquid doloris & quicquid gaudii, quicquid timoris & quicquid spei, mndus habere siue inferre potest aut poterit, obliuiscimini charissimi præ ebrietate uinistrorum, præ abundantia spiritus sancti, præ dulcedine nuptiarum nostrarum, nuptiarum præsentium quibus iteresse meruistis, quarum festiuitatem uidere primi meruerunt beati oculi uestrum. Vos enim estis coniuixæ nuptiarum præcipui, q; primi omnium aquam uinum factum gustare meruistis. Siquidem iam hoc ipsum, quod non habetis tristitiam siue dolorem seculi, quod contentis gaudium mundi, quod timorem hominis non timetis, quod non in homine speratis, q; uidelicet quatuor passiones aquæ mortuæ, imo & aquarum mortuarum quædam capita sunt: sed solummodo secundum deum contristamini, solummodo in spiritu sancto gaudetis, solum deum timeatis, & in solo deo speratis: iam inqua hoc ipsum est prægustare factum ex aqua uinum, & ebrietatis initium: ueniet autem facetas, perficietur ebrietas post hoc, iuxta illud in Psalmo: Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ & torrente uoluptatis tuæ potabis eos. Ecce hæc sunt soror mea sponsa quæ feci, quæq; dixi amicis & charissimis meis, ueræns in horum meum, metens

Iean. 2

2. Cor. 7.

Psal. 35.
Psal. 53.

vii

COMMENTARIORVM LIB. III. 70

(ut iam dixi) myrrham meā cum aromatibus meis, comedens fauum meum cum melle meo, & bibens uinum meum cum lacte meo. Cæterū quod optas & dicis, post hæc omnia, ueniat dilectus meus ī hortum suum ut comedat fructum pomorum suorum, hoc desyderans, ut te, quam dixi hortum conclusum, cuius emissiones sunt, uel esse incipiunt per mundum uniuersum para dylus malorum punicorū: te inquam hortū conclusum, fontemq; hortorum, mox accipiam ad meipsum: ut ubi ego sum illic & tu sis mecum: · Ioan. 14.

hoc nimirum ratio differre postulat, uidelicet in primis, ne uacet huic mundo dicere, quod nunq; mulierem uiderit, de qua nouū hoc audit ex euā

gelii nostri prædicatiōe, quia misit deus filium

suum, factum ex muliere, factum sub lege .

¶ Pulcherrimum atq; ordinatissimum est, quod Gala. 4.

dum aduersarii nostri libros baiulant secum, di-

centes siue scriptum habentes: Ecce uirgo con-

cipiet & pariet filium, & uocabitur nomen e-

ius Emmanuel: & amici nostri prædicant in ista

plenitudine temporis hoc esse perfectum, sequē-

tibus signis ad confirmationem dictorū: tu quo-

que ades media librorum præcedentium atque

prædictorū signorū: subsequentiū: tu inquam,

virtutū operatrix, actotius sanctæ magistrare

ligionis: qualē nanq; oculus uidit, qualis ab ini-

tio, qn̄ Era facta est, non fuit, nec est, nec erit in

cogitationibus suis, in uerbis suis, in factis suis,

in omni odore suavitatis, in omni flore & fructu

honoris & honestatis. ¶ Ecce uenturi sunt hoīes

spūs contrarii, spūs cōtra semetipm̄ divisī, et eō

tra conclusionē horti mei, contra uirginitatem Eccl. 14.

Esaiae. 7.

Mar. ult.

Ecc. 14.

RUPER. IN CANT. CANT. CA. V.

¶ tui

uteris f mei, contra paradysiacas emissiones tuas
multa ac diuersa, imo & contraria dicturi, vide
licet Carpocratiani, Valentiniani, Apollinaristæ,
Pauliani, Iouinianistæ, & alijs spiritu erroris se-
ducti siue seducendi, per quos serpens antiquus
sibilabit, ut dicant, alijs me hominem fuisse tan-
tum & utroq sexu progenitū, alijs me nihil cor-
poris assumplisse ex te, sed transisse per te quasi
per fistulam: alijs non me hominem uerum, sed
in phantasia apparuisse, hominē phantasticum:
alijs nō semper me fuisse, sed ex te sumplice initio
sum: alijs filios te ex Joseph suscepisse post me na-
tum. Tam diu igitur differri te oportet & deti-
neri in peregrinatione ista, donec interimas &
istas & cæteras hæreses uniuersas, narrando fide
liter, quod prædicetur & scribatur ueraciter: nar-
rando inquam pro ut tempus & causa postula-
uerit, quod non me ex uiro, sed ex superueniente
spū sancto conceperis, quod non ita per te, quasi
per fistulā transierim, sed de ipsa carnis tua sub-
stantia ueram carnis substâtiā suscepserim; qđ
non phantasticum, sed uerum & uere hmanum
corpus acceperim & in cœlum leuauerim, quod
non ex te initium sumpserim, sed ante te, imo &
in principio ante omnia sœcula deus dei uerbum
ego extiterim, & quod post me natum, semper
virgo sis, iuxta quod Ezech. prophetæ dictum
fuit, quia porta hæc sp̄ clausa erit. Portas istas
& oēs eiusmodi emissiones tuas, tēpus tuū erit,
ut cū anima tua faciā id quod summope deside-
rans dicis, ut ueniat dilectus meus in hortum su-
um, ut comedat fructum pomorum suorum.

¶ FINIS LIBRI QVARTI

Ezec. 44